

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera

SSA Jolanta Frańczak (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania J. L. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Medycyna Szkolna w Z., R. Z., T. S., J. K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z. o wymiar składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 września 2011 r., zażalenia ubezpieczonych na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 28 marca 2011 r.,

I. zmienia punkt drugi zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że w miejsce kwoty 600 zł zasądzonej od R. Z. i J. L. na rzecz organu rentowego tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, zasądza kwotę 120 zł (sto dwadzieścia), w miejsce kwoty 600 zł zasądzonej od T. S. i J. L. na rzecz organu rentowego tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, zasądza kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) oraz w miejsce kwoty 300 zł zasądzonej od J. K. i J. L. na rzecz organu rentowego tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, zasądza kwotę 120 zł (sto dwadzieścia);

II. zasądza od organu rentowego na rzecz: R. Z. i J. L. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania

zażaleniowego, T. S. i J. L. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, J. K. i J. L. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 29 grudnia 2010 r. umorzył postępowanie w sprawie z odwołania J. L., R. Z., T. S., T. R., J. K. o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołujących: R. Z., T. S. kwoty po 1.200 zł, T. R. kwotę 60 zł, J. K. kwotę 600 zł oraz na rzecz J. L. kwotę 3.060 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 28 marca 2011 r. zmienił zaskarżone przez organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 29 grudnia 2010 r. w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego w ten sposób, że zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz odwołujących się: R. Z. i J. L. kwotę 1.200 zł; T. S. i J. L. kwotę 1.200 zł; T. R. i J. L. kwotę 60 zł; J. K. i J. L. kwotę 600 zł (pkt 1) oraz zasądził od odwołujących się na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego: kwotę 600 zł od R. Z. i J. L., kwotę 600 zł od T. S. i J. L., kwotę 120 zł od T. R. i J. L. oraz kwotę 300 zł od J. K. i J. L. Sąd Apelacyjny orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego oparł na treści art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 pkt 2 w związku z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) biorąc za podstawę do ustalenia wysokości należnych kosztów zastępstwa procesowego wartość przedmiotu sporu w sprawie zasadniczej oraz stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 30 stycznia 2007 r., III CZP 13/06 (OSNC 2008 r. nr 1 poz. 1). Wartość przedmiotu zaskarżenia podana w zażaleniu przez organ rentowy wynosiła 1.200 zł w sprawie z odwołania R. Z. i J. L., 1.200 zł w sprawie z odwołania T. S. i J. L., 60 zł w sprawie z odwołania T. R. i J. L. oraz 600 zł w sprawie z odwołania J. K. i J. L.

Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego, w części dotyczącej zasądzonych kosztów w postępowaniu zażaleniowym (pkt 2) wniósł pełnomocnik odwołujących się zaskarżając postanowienie odnośnie: R. Z. i J. L. co do kwoty 480 zł, T. S. i J. L. co do kwoty 480 zł oraz J. K. i J. L. co do kwoty 180 zł i zarzucając naruszenie przepisów postępowania, a to art. 98 § 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c., art. 126¹ § 2 k.p.c. i § 4 ust. 2, § 12 ust. 2 pkt 2 w związku z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie od odwołujących się na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym liczonych od wartości przedmiotu sprawy, a nie od wartości przedmiotu zaskarżenia. Odwołujące się wniosły o zmianę zaskarżonego postanowienia w zaskarżonej części poprzez zasądzenie na rzecz organu rentowego od: R. Z. i J. L. kwoty 120 zł, T. S. i J. L. kwoty 120 zł oraz J. K. i J. L. kwoty 120 zł oraz zasądzenie od organu rentowego na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym opłat od zażalenia i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu zażalenia skarżące podniosły, iż Sąd Apelacyjny zasądzone na rzecz organu rentowego koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym liczył od wartości przedmiotu sporu, a nie od wartości przedmiotu zaskarżenia. Tym samym orzeczenie jest nieprawidłowe, ponieważ stosownie do treści § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu wysokość stawki minimalnej zależy od wartości przedmiotu sprawy, jednakże w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji. Skarżące wskazały, iż organ rentowy nie kwestionował w zażaleniu rozstrzygnięcia w przedmiocie umorzenia postępowania, ograniczając się wyłącznie do zakwestionowania kosztów procesu zasądzonych postanowieniem Sądu pierwszej instancji.

W odpowiedzi na zażalenie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie na jego rzecz od skarżących zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, albowiem regulacja zawarta w § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu nie ma zastosowania w postępowaniu zażaleniowym. W związku z powyższym Sąd drugiej instancji prawidłowo koszty zastępstwa procesowego zasądził na rzecz organu rentowego mając na uwadze wartość przedmiotu sprawy, a nie wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest uzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie w pierwszej kolejności należy zauważyć, że organ rentowy zaskarżył orzeczenie Sądu Okręgowego w G. zawarte w punkcie drugim postanowienia z dnia 29 grudnia 2010 r. co do kwoty: 1.200 zł w sprawie z odwołania R. Z. i J. L., 1.200 zł w sprawie z odwołania T. S. i J. L., 60 zł w sprawie z odwołania T. R. i J. L. oraz 600 zł w sprawie z odwołania J. K. i J. L. i tym samym wyznaczył zakres zaskarżenia wskazanego postanowienia. Pozwala to na wyrażenie stanowiska, że w sprawie z zażalenia na orzeczenie o kosztach postępowania, wartość przedmiotu zaskarżenia, mająca znaczenie przesądzające o wynagrodzeniu pełnomocnika strony (część kosztów postępowania zażaleniowego), stanowi kwota zasądzonych kosztów, nie zaś wartość przedmiotu sporu w rozpoznawanej sprawie. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 maja

2010 r., I CZ 9/10 (OSNC – ZD 2011 nr 1 poz. 6) stwierdził, że w przypadku złożenia zażalenia na zawarte w wyroku postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania, wartość przedmiotu zaskarżenia zależy od wysokości tych kosztów, nie zaś od wartości przedmiotu sporu w sprawie zasadniczej. Takie samo stanowisko wyrażone zostało przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2009 r., IV CZ 8/09 (Palestra 2010 nr 1-2 poz. 269).

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy oznacza to, że trafnie pełnomocnik skarżących zarzucił, iż uwzględniając zażalenie organu rentowego Sąd Apelacyjny winien zastosować przepis § 6 pkt 2 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Skoro wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła w postępowaniu zażaleniowym: 1.200 zł w sprawie z odwołania R. Z. i J. L., 1.200 zł w sprawie z odwołania T. S. i J. L., 60 zł w sprawie z odwołania T. R. i J. L. oraz 600 zł w sprawie z odwołania J. K. i J. L., to przy stosowaniu wyżej wymienionego przepisu zasądzone koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym winny wynosić kwotę 120 zł.

W związku z powyższym Sąd Najwyższy, uwzględniając zażalenie na podstawie art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁶ k.p.c. postanowił jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c., uwzględniając min. taryfowe wynagrodzenie pełnomocnika skarżących określone w § 6 pkt 1 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

